

[Flygaard]

jeg citerer fra side 7 under afsnittet »Boliger og jordpolitik«:

»En af de væsentligste opgaver for kommunerne er at medvirke aktivt til at øge antallet af boliger, som almindelige familier kan betale, og som er frigtort af spekulation og profit, ved opkøb af jord og udlejning på jordrentevilkår.

Kommunerne må have rådighed over tilstrækkelige arealer til byudvikling, ligesom kommunernes mulighed for finansiering af jordkøb og byggemodning må sikres.«

Jeg har meget svært ved at se, at der er overensstemmelse med denne formulering i det, både ministeren og den socialdemokratiske ordfører i dag her har givet udtryk for. Men jeg vil også gerne føje til, at jeg fik jo nok en anelse om, hvor det bar hen.

Forleden mandag var jeg til møde på Hotel Hvide Hus i Ålborg, hvor jeg tillod mig at stille hr. Heinesen et spørgsmål om, hvilke overvejelser regeringen havde gjort sig i anledning af, at kommunerne lå med en række grunde, som de ikke var i stand til at sælge på traditionelle vilkår. Jeg fik ikke noget svar i første omgang, men da jeg så spurgte i anden omgang, fik jeg et svar gående på, at man ikke havde sluttet sine overvejelser.

Jeg må nærmest forstå både ministeren og den socialdemokratiske ordfører her i dag sådan, at de stort set har sluttet deres overvejelser, og at man ikke vil gå ind i en betragtning om en jordrentesvarelse, uagtet det står i det socialdemokratiske valgoplæg, men så er man altså blevet så klog.

Så vil jeg i øvrigt gerne sige til ministeren, at vi selvfølgelig har noteret os, at man har fået skærpede regler om kapitalvindingsskatten, en række engangsafgifter, men det er retsforbundets principielle opfattelse – og dér er vi nok ikke meget uenige med en række økonomer – at en løbende afgift ikke har den række svagheder, som en engangsafgift har, når den skal erlægges i forbindelse med salg. Den vil bremse op for et generationsskifte, den kan skabe et hav af likviditetsmæssige problemer, som en løbende afgift ikke under nogen form vil skabe.

Jeg vil da gerne sige, at selv om dette lovforslag fra retsforbundets side har sit udgangspunkt i det forslag, daværende indenrigsminister Søren Olesen fremsatte i 1960, så har vi forsøgt at tilpasse os og skille det fra, som ikke længere er relevant i relation til

den lovgivning, der efterfølgende er indført. Det mener jeg også at vi i høj grad teknisk har levet op til.

Det er meget interessant, når man som et centralt punkt, ikke alene fra regeringens side, men også fra flere ordføreres side, trækker synspunktet om uligheden frem. Nu har vi i bemærkningerne til lovforslaget klart givet udtryk for, at vi gerne vil være med til at fastsætte vilkårene, således at der bliver balance imellem de traditionelle vilkår og jordrenten på udgangstidspunktet. Men det er da rigtigt, at alt efter hvilken økonomisk udvikling der kommer, vil lovforslaget komme til at virke over for jordrentebrugene på én måde, og for dem, der ikke kommer ind, vil virkningen være en anden. Vi mener, at man med et sådant jordforslag, hvor man vil pille konjunkturrisikoen ud, ud fra et samfundsmæssigt synspunkt vil gøre noget gavnligt.

Hvis vi virkelig skal lægge vægt på synspunktet om, at man vil føre en rimelig jordpolitik, og at man ikke vil have nogen forskelsbehandling, så er vi egentlig lidt overraskede over, at man, også fra regeringens side og fra socialdemokratiets side, er afvisende over for en mere generel jordreform, jfr. den afvisning, vi oplevede forleden dag. Altså hvis man fremsætter forslag om én model, bliver det afvist, og hvis man vælger en anden model, ja, så bliver den også afvist. Det bestyrker os i den opfattelse, at man ikke rigtig vil noget, når det kommer til stykket, fra regeringens side.

Det er efter retsforbundets opfattelse bydende nødvendigt, at vi igen får gang i byggeriet, som er faldet til et minimum, og vort forslag til lov om vilkår for afhændelse af jord i offentligt eje vil – i hvert fald efter vores opfattelse – hvis det bliver gennemført, åbne for et betydeligt større byggeri også i hovedstadsområdet. Det interessante er, at der også er betydelige kredse inden for byggebranchen – det var ganske vist lidt overraskende for undertegnede, hvor tilslutningen kom fra – der faktisk har sagt, at det var en måde, hvorpå man kunne få mere gang i byggeriet.

Det er samfundsmæssigt utilfredsstillende, at anvendelig jord ligger ubenyttet hen, og det er også samfundsmæssigt utilfredsstillende, at byggeriet er blevet så begrænset, som tilfældet er nu. Det har en betydelig arbejds-